

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

FRA NR. NISSUM HØJSKOLE

Januar 1958

„Bed og arbejd.“

50. årgang nr. 1

I bevægelse

Atter er et vendepunkt i jordens bevægelse overskredet. Det er jo nemlig jorden og ikke solen, der bevæger sig. Solen sidder hele tiden i samme stilling og forhold til jorden. Men for vore øjne var det solen, som fra juli til januar kom kortere og kortere op på himlen. Dens bane — og dermed dagen — blev hver dag et stykke kortere.

Førlængst har kloge mennesker fundet ud af, at det er jorden, der skiftevis vender sine sider snart fra og snart mod solen, som stedse beholder samme stilling til jorden. Og nu bevæger vi os mod lyset, snart mærker vi, at dagene længes.

Da dagene blev korte, blev livet i naturen svagt. Træerne tabte deres frugt, bladene faldt, varmen blev borte, og dagen blev så mørk. I stedet for solen bruger vi vort eget lys, og varmen får vi ved at forbrænde nogle af vore egne værdier. Dette lys og varme når dog ikke udenfor huset, og det giver ingen røde, sunde kinder. Vender vi os ikke påny mod solen, må vor natur dø og vi med den.

Har du fattet naturens billede af vort ånde-

lige liv? Som jordens liv er afhængig af sin stilling til solen, således er vort åndelige liv afhængig af vor stilling til Gud.

Da Jesus Kristus kom, vendte den almægtige Gud sig i nåde mod den hele jord. Da vi blev døbt, faldt Guds livgivende lys og varme ned over den enkelte af os. Frelseren trådte nær til os.

Samme stilling og forhold har Gud hele tiden siden indtaget over for os. Hans nådes stråler falder hele tiden lodret ned. Det er os, som er i bevægelse i forholdet til ham, selv om det ofte for vore øjne ser ud, som om det var omvendt. Han er altid den samme, thi fornægte sig selv kan han ikke.

Men desværre går det ofte sådan, at vi vender os bort fra ham. Da gror det ikke længere, men „bladene falder, frugten forsvinder, de glade sommersange forstummer.“ Varmen i hjertet går bort, og vi kan ikke se at finde den rette vej.

Hvad nytter det så, at vi forsøger med vor egen varme og vort eget selvopfundne lys? Sjælen kan ikke leve af det, og vi forbrænder

vore evige værdier. Gud er så uendelig langt borte, og dog ved man, at man en dag skal stå for hans brændende blik.

Er der nogen, som læser dette, der siger: det kender jeg noget af! Er der nogen, som kom på lang afstand af Jesus, og som mærker hjertets kulde, så hør det glade budskab: Gud har ikke bøjet sig bort fra dig, det er dig selv, der har unddraget dig ham!

Var det ham, da var alt håb ude, men det er kun dig selv. Derfor er der håb; du må vende dig den anden vej, vende dig mod vor Herre og Frelser, du må lægge alt det mørke og kolde frem for ham.

Muligvis det ikke lige straks giver den store forandring, sommeren kommer også lidt efter lidt, men sommer bliver det, når jorden bøjer sig stedse mere mod solen.

Og så er der en hemmelighed! Jorden bevæger sig igen mod solen, fordi selve solens kraft leder den til det. Vi er heller ikke ladt alene, når vi søger Gud, men det er Guds gode Helligånd, der virker i os at ville og gøre.

Men agt på bevægelsen, den kan være udad eller hjemad. Udad går det, når man fjerner sig fra Guds ord og sakramenter og glider ind i selvsikkerhedens lys.

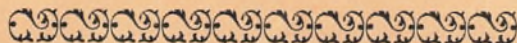
„Derfor som den Helligånd siger: I dag, når I hører hans røst, da forhærd ikke eders hjerter. (Hebr. 3, 7).
P. Roesgaard.

Byggesagen

M. Sandfær	75,00 kr.
M. M.	50,00 kr.
Gerda A. 49	20,00 kr.
Im. Espensen, Gimsing	100,00 kr.
V. L.	15,00 kr.
„Digte fra Landet“	7,50 kr.
Ekstra betalt, JHM.	2,50 kr.

For ialt... 270,00 kr.

meddeles hermed kvittering og hjertelig tak. Tidligere indkom 12037,50 kr. Ialt 12307,50 kr.

TALENTER

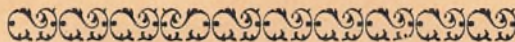
*Eet menneske fødtes
til rigdom og glans,
et andet blev fuldt af talenter.
Men lykken er ikke
at være geni,
at leve på rigdommens renter.*

*Jeg kender en nøjsom
og glad lille mor,
som tror, hun er uden talenter.
Hun gleder de andre
og glemmer sig selv,
og slet ingen tak hun sig venter.*

*Der findes en del,
der er født med geni,
én ejer et slot, én er greve.
Men rigere er dog
en glad lille mor,
som kun har talent for at leve.*

*Så mangen en storhed
har mistet sin sjæl
i jag efter hyldest og ære.
Men hun vandt en rigdom,
som ikke forgår,
for hun kender kunsten: at være.*

Vita Winther.

Brev fra Inger og Daniel Bitsch

*Gurukul College, Madras 10, India,
18. november 1957.*

Kære forstander Kristensen og frue!

Nu er igen et år ved at gå på hæld, og vi må allerede til at tænke på juleposten. I år kan den jo nok komme igennem Suez og nå hjem i rette tid. For os er det nu det femte år, vi er i Indien i denne omgang, og når vi kommer lidt ind i det nye år, er det vor tur til at rejse på orlov igen. Vi har også i denne periode haft nogle gode arbejdsår her. Ligesom under vort første ophold har vi fået lov at have vort arbejde på et sted, og det betyder meget for at få samling over det. I første omgang gjaldt det arbejdet på kostskolen i Saron; i denne omgang har det været arbejdet med præsteuddannelsen her på Gurukul. Begge dele har bragt os mange glæder; engang imellem kan det nok være, at Inger længes tilbage til kostskolen, hvor hun havde langt flere ting at se efter i det daglige arbejde, end hun har haft her på kollegiet. For mig har årene i Gurukul været en stor oplevelse, hvor jeg har haft lejlighed til at opfriske og drage nytte af, hvad jeg lærte i studieårene i København. Vi har nu også efterhånden her fået et efter forholdene meget fint teologisk bibliotek på ca. 6000 bind, så der er nok at studere på i de ledige timer. Men disse er ganske vist ikke nær så mange, som man kunne ønske sig. Indien er et land, hvor man helt kan få vendt op og ned på ens arbejdsplan for dagen, og hvor der kaldes på ens hjælp til mange praktiske ting, som man ikke behøver at tage sig af hjemme i Danmark. Til vore nybygninger, som vi opfører for tiden, har vi både arkitekt og entreprenør; ikke desmindre har jeg flere gange måttet være med, for at vore folk kunne opnå indkøbstilladelse til cement og stålarming på ra-

tionaliseringskontoret for disse ting, hvor alt foregår ved lodder og trisser og snoretræk, for blot at nævne en enkelt ting, der ikke direkte vedkommer den teologiske undervisning.

Vi fik i juni sidste år vort andet hold studenter ind, og de er nu halvandet år fremme, dvs. halvvejs igennem deres studium. Flere af dem har gjort gode fremskridt i mange af fagene, men for de fleste kniber det svært med at lære det græske, som de skal kunne for at læse det ny testamente. Det gør jo en stor forskel, om man får lov at begynde med græsk, når man er 16 år, som jeg selv var, eller om man skal vente, til man er 30 eller endda 40, som een af vore studenter er. Men det er ganske nødvendigt, at nogle af vore studenter, der kommer igennem en teologisk universitetsuddannelse, får et indblik i grundsproget for ny testamente. Vi får næppe helt tilfredsstillende oversættelser af bibelen til de forskellige indiske sprog, før teologisk uddannede indiske præster selv kan yde et langt større bidrag til dette arbejde, end vi hidtil har set. Grundtvig synger jo om, at „modersmålet blidt sig følger efter Herrens tankegang“, og de indiske sprog vil sikkert følge sig langt bedre, når inderne kommer til at bære ansvaret for oversættelserne, end når missionærerne skal gøre det. Indien har jo en vid religiøs baggrund, og den har i høj grad givet sig udtryk i sproget. Den dag, da vore indiske kristne kan tale til de konservative kastehinduer om Guds store gerninger på deres eget modersmål, for at bruge et udtryk fra beretningen om første pinsedagen, tror jeg, at vi i langt højere grad kan få dem i tale, end det hidtil er lykkedes. Det er jo især dem, der hidtil har holdt sig reserveret tilbage.

På dette hold har vi to studenter, der er kommet fra kirker, hvor Dansk Missionselskab

arbejder. Den ene er M. Samuel fra Polur i Arcotkirken. Hans far er lærerkateket med en ret lille uddannelse; men hans søn har vist store evner til studeringerne, og vi kan ikke se bedre, end at han her i disse år på kollegiet lever sig længere og længere ind i det kristne budskab, så at vi kan vente, at han må blive en af vor kirkes gode præster. Han blev gift, før han kom her, og han og hans kone har nu en yndig lille pige på nogle måneder. Familielivet har ikke gjort studierne lettere for ham; men i den henseende deler han kår med de fleste af studenterne på dette hold, der også er gifte. Den anden student er B. J. Mahanny fra Øst-Jeypore. Han kom ind midt i kursuset for dette hold nu sidste juni, og han får derfor ikke mulighed for at fuldende nogen universitetseksamen; men han får lejlighed til at læse her i 2 år som forberedelse til at blive præst. Han har allerede nogle års arbejde som gymnasielærer bag sig. Vi har også fået et meget godt indtryk af ham, og vi glæder os over, at de snart kan få en god indisk præst til at gå ind i arbejdet, nu da det kommer til at knibe med antallet af missionærer i Øst-Jeypore.

Vi har forøvrigt i år fået vor første student fra en ikke-luthersk kirke, K. M. John, der kommer fra den ortodokse syriske kirke på Malabarkysten. Han er af en gammel kristen familie, og faderen er en velstående købmand og moderen læge. Han var selv kommet ind i forsikringsbranchen og havde fået det ordnet sådan, at han kunne komme til Europa for at studere forsikringsvidenskab. En dag, da han sad på sit kontor i en bygning på 3. sal, fløj et værdifuldt dokument fra ham og ud gennem det åbne vindue, og for at gribe det, sprang han op i vindueskarmen og rakte ud efter det, og resultatet var, at han styrtede ned på cementfortovet i gården, et fald på 15 meter. Han lå længe på regeringshospitalet her i Madras. Hans mor kom og læste for ham den

91. salme: Han skal give sine engle befaling om dig, og de skal bære dig på hænder — og lidt efter lidt blev det klart for ham, at han skulle lægge sine fremtidsplaner om. Han har selv fortalt om den åndelige fornyelse, som Gud gav ham gennem den strenge oplevelse, og hvordan det blev klart for ham, at Gud ville have ham til at arbejde direkte med det gode budskabs forkyndelse. Jeg tror, at det kan være en stor berigelse for dette hold studenter, at vi har fået en mand iblandt dem. Han går nu og halter og har svært ved at sidde længe ad gangen; men han kan stadig røre sig så meget, at han kan spille badminton. *(Sluttes i næste nr.)*

Hjemme fra SKOLEN

Trods visse vanskeligheder gik højtiden dog alt for hurtigt.

Lørdag den 21. december havde vi løjer for hele eftermiddagen. Først på aftenen så vi noget smukt, og efter aftenkaffen holdt vi juletræsfest. Søndag formiddag tog eleverne glade „hjem til jul“, og vi andre holdt søndag. Mandag morgen blev der taget fat på rengøringen, for skolen skulle da være ren og pæn til jul. Det lykkedes for pigerne at blive så tidligt færdige, at de alle nåede hjem inden juleaften.

Vi var dog ikke helt alene, for Martin blev og passede dyrene og fyret, og „Jeppe“ blev her også, fordi hun var sengeliggende og optaget af at svede hoste ud. Heldigvis kom „Moster Ruth“, så vi var 6 personer, og yderligere havde vi 2 gæster juleaften.

Indtil 3. juledags morgen havde vi det varmt og godt, men så tog smedene fyret ned. De første dage kunne elektriske ovne lune en stue eller to, men der blev koldere og koldere både ude og inde. 5. juledag rejste jeg hjemmefra til juletræ m. m., og min kone og Kirsten og den sengeliggende „Jeppe“ måtte klare sig, som de

kunne. „Jeppe“ kunne jo nok holde varmen i sengen, og de andre havde omtrent nok at bestille med det daglige plus 8—10 håndværkere hver dag til middagsmad. Nytårsaften hentede „Moster Ruth“ de tre til Lemvig, og da de blev tøede op, viste det sig, at kulden havde fået bugt med „Jeppe“s temperatur.

Anden nytårsdag kom jeg hjem igen, og 3. og 4. hjalp „Jeppe“ og jeg Lindskov med at sende rykkerbreve til dem, der ifølge kartoteket ikke havde betalt kontingent.

Natten mellem lørdag den 4. og søndag den 5. vil huskes længe her. Ved 23-tiden skulle alt være i orden, så det nye oliefyrr kunne tændes, men pumpen kunne ikke trække olien ind fra tanken gennem det lange rør. Så måtte man ud i snestormen efter olie til at fylde røret op med. Først var det forgæves, men så lykkedes det smedene at låne en dunk olie i Dronninggård. Det var et slæb at få dunken hjem, og på grund af sneen kunne bilerne ikke hjælpe.

Kl. 3 søndag morgen summede fyret støt og godt, og man begav sig til ro til hen på formiddagen. Til eftermiddagskaffe havde vi gæster, men de frøs, for de iskolde stuer var kun nået op på plus 15 grader. Men mandag formiddag, da eleverne begyndte at komme, var skolen dejlig varm over hele linjen.

Fyret arbejder godt, men det bliver spændende, hvor meget det vil kræve af drikkevarer.

Og så er vi inde i hverdagens rytme og travlhed. Hvor blev julen af? Ja, dagene svandt som andre af menneskelivets dage. Men så alt det, vi hørte og sang, svandt det også, eller blev et ord fra skriften eller en verslinje siddende fast i sindet som en varm lysstråle? Ellers er vi fattige for alvor; for vi skal have et ord at leve på; vi kan ikke leve af brød alene.

Thomas Søndergaard

34-35

Vor kære elev og jeres gode og stilfærdige kammerat er død den 25. november efter længere tids tiltagende sygdom, kun 43 år gammel.

Efter sit højskoleophold tjente han forskellige steder. En af de mænd, han tjente hos, var Søren L. Sørensen, Mølbjerggård, og denne har skrevet til mig:

„I 2 år tjente Thomas hos os, og det er en let sag at være mand, når man har sådan en medhjælper.“

I 1943 blev Thomas gift og fik en ejendom i Vium. Jeg havde fornøjelsen på en rejse at besøge dem, og jeg mindes levende det gode indtryk, jeg fik af det unge hjem. Den unge kone var frisk og fuld af energi, Thomas var støt og flittig. Det så godt ud både inde og ude. Her var en veldreven ejendom — og her var planer om at få en større ejendom med tiden. Her var et lykkeligt hjem med lyse fremtidsudsigter.

Senere købte de konens barndomshjem i Demstrup, og 3 børn voksede op.

Altid var det rart at træffe Thomas, altid var han den samme, og vi følte, at vi i ham

havde en virkelig god ven. Af væsen var han stille og rolig, i al sin færd var han trofast og til at stole på. Men det bedste var alligevel, at han levede sit liv med Gud, og det liv kan døden ikke tage.

Det er så vemodigt og uforståeligt, at han så tidligt skulle kaldes herfra; men vi må holde fast ved, at Gud tager ikke fejl. Måske skulle hans tidlige død være et kald til en kammerat om at søge Gud, medens han findes.

I vor erindring vil vi bevare og ære mindet om Thomas Søndergaard.

Med inderlig deltagelse tænker vi på hans familie — især på hans kone og de tre børn, der er i alderen fra 7—13 år. Måtte de rigtig opleve, at det går an at lægge sin sorg på Gud, og at Gud har omsorg for dem.

A. Kristensen.

Udveksling af landboudom

Til høj- og landbrugsskolernes elever, samt til soldaterhjem ved militære garnisoner!

Som i de foregående år vil der igen i sommeren 1958 blive arrangeret udveksling af landboudom mellem Danmark og en række andre lande. Denne udveksling formidles fra dansk side af Landøkonomisk Rejsebureau, landboorganisationernes udvalg for udveksling af landboudom, der har faste udvekslingsaftaler med landboorganisationerne i de nordiske lande, England, Tyskland, Holland Svejts, Frankrig og Canada. (For Canada henvises dog til en særlig vejledning).

Landboudvekslingen begynder hvert år den 1. maj, evt. 1. april, og skal normalt have en varighed på mindst 6 måneder, for Canadas vedkommende dog 12 måneder.

Vi vil derfor gerne have lov til at henvende os til de unge landmænd, der i uddannelsesøjemed kunne tænke sig et ophold på en udenlandsk landbrugsbedrift til sommer. Deltage kan alle landmænd mellem 18 og 30 år, der har været beskæftiget mindst 3 år ved landbruget og er velanbefalede, ligesom det helst ses, at man har noget kend-

skab til sproget i det land, man ønsker at rejse til. For ansøgere til Canada er et godt kendskab til engelsk en absolut betingelse.

De udenlandske bedrifter, der i den kommende sommer vil beskæftige danske landmænd, er alle udvalgt af landboorganisationerne i det pågældende land, og som sådan anerkendt som egnet lærested for unge udlændinge. Ved denne udvælgelse af vel-drevne landbrug er der en betydelig garanti for, at vore unge vil komme til at arbejde og leve under betryggende forhold; men det er alligevel klart, at der kan være store forskelle på levevis og arbejdsforhold fra land til land og fra egn til egn, og det må de danske landmænd indordne sig under. Under opholdet vil man få en løn, der i almindelighed — bortset fra den første måned — svarer til den, der er gængs for vedkommende land og egn. Rejseudgifterne til og fra Danmark må betales af den enkelte landmand selv.

Vor udveksling af unge landmænd er en gensidig udveksling, idet vi også skaffer plads her i landet til unge udenlandske landmænd, der ønsker at se danske forhold. Vi har hvert år ca. 400 unge under udvekslingen, ca. 200 danske rejser ud, og et lignende antal fremmede landmænd kommer altså her til landet.

Igennem årene har der været en sådan balance mellem ud- og indrejsende landmænd. Der bliver ikke på nogen måde tale om, at det danske landbrug bliver berøvet arbejdskraft på grund af vor årlige henvendelse gennem radio og presse.

Landøkonomisk Rejsebureau vil hermed anbefale vore unge landmænd et sommerophold på en gård i udlandet. Det vil blive en varig oplevelse, der vil give faglig viden, nyttige sprogkundskaber og ikke mindst forståelse for andres levevilkår og skikke.

Hvis De efter at have læst vor indbydelse er interesseret i at få mere at vide om praktikantophold i udlandet, er De meget velkommen til at skrive efter ansøgningsskema og yderligere oplysninger. Eventuel tilmeldelse må finde sted senest den 1. marts. — Adressen er:

LANDØKONOMISK REJSEBUREAU

Axelborg, 4. sal, nr. 19,
København V.

HØJSKOLEPOST

Sommerskolen 58

Vi har endnu 10-12 ledige pladser på højskolen.

Ny husholdningslærerinde.

Vi må nu regne med, at frk. Jørgensen får en helårsplads i Vordingborg, og vi kommer således igen til at mangle en husholdningslærerinde. Hvem kender en, der egner sig til pladsen her?

Vore møder.

- 27. januar. Søndbjerg. L. R.
- 29. januar. Mammen. A. Kr.
- 2. februar. Thorning. A. Kr.
- 5. februar. Rønbjerg. L. R.
- 6. februar. Fousing. L. R.
- 8. februar. Fabjerg. A. Kr.
- 9. februar. Dybe Vinterlejr. L. R.
- 10. februar. Sevel. A. Kr.
- 12. februar. Nr. Lem. L. R.
- 14. februar. Dybe Vinterlejr. L. R.
- 15. februar. Vandborg. A. Kr.
- 17. februar. Holmsland. A. Kr.
- 22. februar. Handbjerg. A. Kr.
- 25. februar. Måbjerg. A. Kr.

København og omegn!

Indre Missions højskolels fællesmøde i „Bethesda“ i København er fastsat til onsdag den 12. februar kl. 19,30. — P r o g r a m :

Velkomst ved aftenhøjskolens forstander, overlærer Røpke.

Foredrag ved forstander Edvard Jensen, Børkop.
Emne: Menneskesyn.

Bethedas strengekor synger og spiller.

Praktiske oplysninger og afslutning ved forstander Møller, Tommerup.

Alle er indbudt, og vi forventer, at „vore“ tidligere elever møder allesammen, og at de hver især gør et stort arbejde for at få andre med til mødet.

Løvrigt vil vi gerne anbefale jer så vidt muligt at være med i aftenhøjskolens almindelige arbejde og også der virke for god tilslutning.

Østvendssyssel højskolekreds.

Lørdag den 15. februar kl. 20 taler forstander Peter Jensen Blåkilde ungdomsskole, i Hjallerup missionshus. Emne: „Kald.“ Enhver er velkommen

Vandremappernes besøg.

„Vinteren“ 54-55. D. 13. decbr.

„Limfjordsminder“ 47-48. D. 14. decbr.

Til lykke!

Lørdag den 11. januar vieses frk. Eva Vendeltoft og hr. Johs. Quist Lundager (45-46). Bopæl: „Gladhøjgård“, Alme pr. Græsted (Nordsjælland).

Fredag den 17. januar vieses frk. Jonna Pedersen (55) og hr. sergent Frede Rosenberg Hansen. Bopæl: Ringparken afd. 6, 12, stuen th., Holstebro.

Lørdag den 18. januar vieses i Sinding kirke frk. Edel Bak (52) og hr. landmand Therkild Jørgensen, Kilde, Aulum.

Lørdag den 18. januar vieses frk. Gudrun Nørsgaard (52), Marup pr. Skjern, til Hans Hansen, Estrøgård, Gerlev pr. Krostrup.

Lørdag 25. januar vies i Agerbæk kirke: Frk. Hilda Mølgaard og hr. seminarieelev Ejvind Svendsen, Vordingborg. Adresse på bryllupsdagen: Agerbæk.

Ejvind Svendsen var elev i 48-49, derefter medhjælper 2 gange, og endelig var han vikar her i sommeren 1957.

Tak for opmærksomheden ved vort bryllup.

Poula (56) og Villy Mikkelsen,
Svenstrup pr. Hammel.

En god og stor tak

til alle de venner, der glædede os med en hilsen til højtiden. Disse hilsener var os til megen glæde og opmuntring. Det er dejligt at mærke, at vi har venner. Da vi jo ikke kan få tid til at skrive til jer alle, så modtag hermed vor tak sammen med ønsket om et rigt velsignet nytår.

Ja, dette ønske gælder alle vore læsere. Staben.

En god og hjertelig TAK

til I gamle elever og venner, der sendte os hilsen og gode ønsker til jul. Ja, endog lange, gode breve. Da vi sad med disse, følte vi os rige i jeres trofaste vennesind. — Vi har haft en god jul i vort og vore børns hjem. — Et godt og velsignet nytår ønsker jer alle. Venlig hilsen.

Dagmar og Laurits Kaag.

Adresseforandringer

Sommerskolen:

1957 Frk. Kirsten Lillelund, Timring, Vildbjerg.
— Fru Kirst. Kristensen, „Hvidemosegård“, Fønnesbæk, Ikast.

1956 Frk. Edith Balle, Gl. Skolevej 32, Herning — samme, Balle, Silkeborg.

Frk. Else Volsgaard, Østergård, Asp, Struer.
— Fru Else Plougmann Nielsen, „Bjørnkærgård“, Ål pr. Vinderup.

Frk. Elly Christensen, Nørregade 29, Vin-

- derup. — Fru Elly Balle Jensen, Ejsingholm, Ejsing, Vinderup.
Frk. Elisabeth Graversen, „Sdr. Arlund“, Mejrup, Holstebro — samme, „Bramskov“, Mejrup, Holstebro.
Frk. Ingelise Hansen, Stengårdsallé 194, Søborg — samme, Byagervej 5, Virum.
Frk. Marie Just, adr. fru Dagny Toft, Gråskov, Thorning, Kjellerup — samme, adr. kredslæge Bunkeflod, Østerg. 5, Kjellerup.
Frk. Ruth Skallebæk, „Zonen“, Struer — samme, Køkkenet, sygehuset, Holstebro.
Frk. Bit Smith, Højskolen, Nr. Nisum — samme, De gl. hjem, Snebjerg, Herning.
- 1956 Frk. Kirstine Andersen, Røjklit, Holmsland, Ringkøbing — samme, adr. Erik Knudsen, Sønderby, Holmsland, Ringkøbing.
Frk. Ellen Jørgensen, „Fuglsang“, Sæby. — Fru Ellen Rasmussen, adr. M. Jørgensen, „Vejhus“, Møborg, Bækmarksbro.
Frk. Inger Nielsen, „Hyldegården“, Hinge. — Fru Inger Brauner, Skolegade, Ans by.
Frk. Poula Pedersen, Højlund, Vinkel, Viborg. — Fru Poula Mikkelsen, Svenstrup Møbelfabrik, Hammel.
Barneplejerske, frk. Martha Sørensen, Himmerlandsgade 90, Aars — samme, Vuggestuen, Markedsgade 5, Randers.
- 1955 Frk. Grethe Christensen, „Hindsels“, Hvidbjerg st., Thy — samme, Ydby Havrelund, Ydby st., Thy.
- 1955 Frk. Erna Brask, Hvolris, Møldrup. — Fru Erna Hoppe, Skringstrup, Skals.
- 1954 Fru Herdis Jensen, Ramten Hede pr. Stenvad — samme, „Eriksborg“ pr. Silkeborg.
- 1953 Fru Jytte Møller Jensen, Langgade 49, Randers. — Fru Jytte Møller, Skovvænget 20, Fredensborg.
- 1952 Frk. Ingrid Søgaard, Østergade 2, Tørring — samme, Hestehaven 7, Kolding.
- 1950 Frk. Ragnhild Back, Fredensgade 9, Silkeborg — samme, Demstrup, Sjørlev.
Frk. Edith Krabbe, mejeriet „Thingtofte“, Gudum, Vestj. — samme, Gammelby, Bedsted, Thy.
Frk. Karen Marie Larsen, Farsø sygehus, Farsø — samme (box 63), Amtssygehuset, Aalborg.
- 1950 Fru Inger Marie Mørch, Hedeskov, Thorsager st. — samme, „Krarupgården“, Ringsø, Pindstrup st.
- 1949 Fru Betty Johnsen, Lødderupvej, Nykøbing Mors — samme, Dyrskuevej 7, Nykøbing M.
- 1943 Fru Karen Gregersen, Langelinie 47, Vejle — Ørstedsgade 39, Vejle.
- 1925 Frk. Marie Lynderup, adr. Chr. Andersen, Fredr. Bangsvej 9, Nykøbing M. — Fru Marie Lynderup Andersen, Fredr. Bangsvej 9, Nykøbing M.

Vinterskolen:

- 56-57 Niels Stentoft, adr. tømrer Jacobsen (Mølbæk), Frøstrup st. — samme, Bjerget pr. Frøstrup st.
- 55-56 Aage Langgaard Pedersen, Nibev. 25, Års — samme, Rønde Kursus, Rønde.
Bøgh Plougmann Nielsen, Svenstrup, Vinderup — samme, „Bjørnkjærgård“, Aal pr. Vinderup.
- 55-56 Svend Aage Nielsen, St. Damgård, Aulum, — samme, Engvej 2 b, Aulum.
Bent Præstholm, Sørvadgård, Vinding, Sørvad — samme, Ørregård, Ørre, Herning.
- 54-55 Evald Bilberg, Vestergade 3, Vildbjerg — samme, Vedersø Købmandshandel pr. Ulfborg.
Jens Erik Jensen, Ramten hede pr. Stenvad samme, „Eriksborg“, Silkeborg.
- 53-54 Peder Kjeldsen, Voulund Vestergård, Køl-kær — samme, Bording Kirkeby Maskinforetning, Bording.
Jakob Kristensen, Holmegård, Gundsømagle, Viksø — samme, P. O. box 265, Ladysmitt, Natal, Sydafrika.
- 51-52 Niels Hagelskjær, Hyldgård, Nr. Nisum — samme, Riis, Timring, Vildbjerg.
- 50-51 Børge L. Pedersen, Mg. 303549, Langelands-gades kaserne, Aarhus — samme, adr. købmand A. Gerstrøm, Auning.
- 49-50 Herluf G. Jensen, Lille Storbjerg, Bøvling, Fåre st. — samme, adr. Tang Thomsen, Juelsgård, No.
- 39-40 Konsulent P. Nielsen, Fjerritslev — samme, Forbindelsesvejen 130, Nr. Uttrup, Nørre-Sundby.

Udgivet af

Nr. Nisum højskoles elev- og vennetorening
Redigeret af forstander A. Kristensen.

CHRISTENSENS BOGTRYKKERI STRUER 6575

HR J KRISTENSEN
STATENS PÆDAGOGISKE
FREDERIKSBORG ALLE 22
A